

כניסה נדרים אלימא ליש לרי יומי דלית ביה זמר מרחילה: דאמר
סמואל סאי ערובינא דרישא עפרורית שמחננה לאדם בראבו שליש
רוק: ממילא ליש לרי עירא: מהמא חת עינו: ערובינא דמאני שטא
נדרים שליש רוחלן עד שחורין הרבה: לרי שמומיסא: שגעתן וז
שעממיטא קפא מלמן: ערובינא
דנפא: וזאמא בכהא על כפרו של
זרם מחמת זיעה שליש רוקן: סוסרו
נדרובינא: כהנא דרשי: ושלא
פלמנו סורפ אלף כפנור: שאין
זרם מהפלפל אלף מוקד ליעוד
כזירו: וסוסרו כני עינים: שלא
יה קיס ענינים ללמוד טורה:
ומני מס עמדי חכמים אין מלויין
כוי שאין הדבר מתי: שלא יסורמיס
בני זרם טורה ירוסה היא לסס ואין
אלט נוקקן ללמוד טורה: שלא יענדרי:
שלא יעגלו שלא יעגו עררה כשרא
שקן ואכוסס ובניהם תלמידי חכמים
יתגדו כעו היטור לו חסותו להגדר
בו (תולין דף ז): מפני שפא מברכין
והגלל כל מי שזא ח"ח וצט ח"ח ודאי
מתגבר: דברו לשיגי מפרי: שאין
טהגין לכן כבוד ומכון רוקן, מפני
טורה שבה: נלמס כמדבר מכלי
יושבי: (ג) ישיבה של ח"חאשאל לחכמים
דכתיב מי האיש החכם לנביאים
ומלכי השרת דכתיב ואשר דבר פי ה'
אליו ויגידה: שאין מברכין כשמשימין
תלמוד טורה ותלמודי חכמים (ד) כני
תלמודי חכמים) מוקד שכן וזרין
לשוק כבורה ורגילן בה קלע וזרין
לברך בשפתיהן, לא מקיימין ברכתא
[כדלמרינן] בבבא תמורה: [ג]
לחננו וכלאיש מלמודי טורה זרמים
כרי ופי: היטור ר' מנחם כרי יוכי
דמיקרי בן של קדוסיס (מסויס קד):
טפא לא ידענא: דלמר למילתיה:
שאני יטל לעמוד על סוף דעתו:
אמר ליש דכתיבני ליש ולכל חייס:
אלימא סיס ממש: שמחפרנסת מס:
וסלא סיס ככלל בהמס: כדכתיב
ואח החיה אשר תחלו מכל בהמה
(ויקרא יא) ואחיל דכתיב לבהמס
למה לן חייס: (אלף) לאו כניסה
כיון חיוס ממש דכניס נדרים
הייט חיוס דלי לא מוכבי נדיין
איכא לערא דחיוס הייט נמי
ערטבינא דלמר לעיל: איבעיא
לכו לרי יומי: דלמר שלא רחין
שלא חקשט איס נדרי עינו נפש
ומסו נדרי עינו נפש איט מפר:
משו עינ מוסו דכריס שבינו
כניס: סיהו מופרין לעלמו כדלמרן
לעיל אלף אין בהן עינו נפש מפר
לכניה הייט קישוט כל הגוף: בין קישוט
העצבת: לדיכו דלמרינו:
דחיליה או עינו נפש (ה) כו' אלף דכריס
שבינו לכניה דהא לא נדרה
אלא מאוסו מקוס: פאי: כלומר
אכתי מיבעי לן אי מפר לאו:
שלא
דלמן מפר אלף מוסו כדריס שבינו
לענו: כדרי עינו נפש איט מפר:
משו עינ מוסו דכריס שבינו
כניס: סיהו מופרין לעלמו כדלמרן
לעיל אלף אין בהן עינו נפש מפר
לכניה הייט קישוט כל הגוף: בין קישוט
העצבת: לדיכו דלמרינו:
דחיליה או עינו נפש (ה) כו' אלף דכריס
שבינו לכניה דהא לא נדרה
אלא מאוסו מקוס: פאי: כלומר
אכתי מיבעי לן אי מפר לאו:
שלא

נדר כולו ליש בה לער - רחילה דאיה כסליה גופא ליש בה לער
אלא לכו ודאי רחילה לרי יומי היא ניוול: כביסה אלימא לרי יומי
מרחילה: ערובינא דרישא: כשליש מוקד רכאו מוקד ומוקד
ק דליכא ערטינא דרישא: מתיא לרי עירא: מתיא לרי כתיב
עניס שוואתא הראש מכהה מוקד
עינו: דמאני מתיא לרי עמומיסא
כשם כנגדיו ערטינא של זואמא
שליש מוכסן תמיד ועובסן כשין
מזוקין מתיא לרי עמוסו ומתאן
לב: ערובינא דנפא: כנפשו
מזוסה שליט רוקן תמיד מתיא לרי
שימא וכיני אכעטוט המכחיט
ולעל יש ערפולא אכל עמוס קסה
מין אלימא כניסה אלימא מרחילה:
הזררו ערטינא: כלומר הזררו
בכניסות וכרמיה: הזררו כפנור:
ללמד טורה כפנורה השתלמיס
מחדיס זה חת זה ולת כרי:
הזררו כני עניס: להשקל ללמד
טורה שוקן תלף טורה שאין לסס
עסק אחו לעוד ערטינא ספלה עליס:
לציאת מניסה ח"ח: טעל הרוב
איס בני טורה: וירשה הוא להס לא
ילמדו טורה ירושה שסס סוכמיס
שירשה היא לסס: כרי שלא יתגדו
על הצבור: שאס לא היה
טורה פוסקת מהס יגיס דעתס:
שאין מברכין כבורה תקלה חולת
עסקס ככל יוס דהייני לעאוק כדרי
טורה והערב נא ואשר צתי: דברו
שאל לחכמים וכו' ולא פרושו
מזכתי ויזמר ה' על עובס את טורתי
מכלל דליכא דיעע להרור עמוס אלף
קודשא כתיב הוא כלמוד ומלאתי
במגילת סתריס שלי: ויהי דקרא
הכי דייק דעל שלף גרס כבורה
חמילה אכדה הארץ דלס אימא על
עובס את טורתי כשטא משמע
שעזט את החורה ולא היו עוסקין בה
כששאל לחכמים ולנביאים למה לא
פרשוהו והלא דבר גלוי היה וקל לפרש
אלף ודאי עוסקין היו בבורה תמיד
ולפיק היו חכמים ונביאים מתיס על
מה אכדה הארץ עד שפרשו הקבי:
בעלמו שזא יודע מעמין הלכ שלא
היו מברכין כבורה תמלה לעצמ שלא
בימס הפורס חגיגה עניניה: כ"ב
שיחא רחוי לערן עליה שלף היו
עוסקיס רחוי לערן ומוקד קין היו
מזולין ככרסה והייט לא הלכו בה
כלומר ככרסה ושמה חלו כרי הרב
החסוד ז"ל וחס גלויס רחויין לכו
שארס: מועמא לברך ליענוא:
דלמר כניסין קודמת לחיי אחרים
מגן: אלף לאו כניסה: וקרי ליש חייס:
לענוין הלכה קי"ל כרבנן
דחילה וקישוט נדרי עינו נפש הס ומפר
בין לעלמו בין לאחרים דיוח
ורכיס הלכה כרביס ועוד דמילתא דשמואל
שממיה לכו דלקמן כותיהו
שייכא כדנפרס עלה כ"ב וזע"א: דלמר
רב הוטל כוליה פירקין ר' יומי
היא לא קי"ל כותיהו אלף הרמב"ס
ז"ל פסק מודב הוגא כרי יוכי
שלף
דלמן מפר אלף מוסו כדריס שבינו
לענו: כדרי עינו נפש איט מפר:
משו עינ מוסו דכריס שבינו
כניס: סיהו מופרין לעלמו כדלמרן
לעיל אלף אין בהן עינו נפש מפר
לכניה הייט קישוט כל הגוף: בין קישוט
העצבת: לדיכו דלמרינו:
דחיליה או עינו נפש (ה) כו' אלף דכריס
שבינו לכניה דהא לא נדרה
אלא מאוסו מקוס: פאי: כלומר
אכתי מיבעי לן אי מפר לאו:
שלא

דלמן מפר אלף מוסו כדריס שבינו לענו: כדרי עינו נפש איט מפר: משו עינ מוסו דכריס שבינו כניס: סיהו מופרין לעלמו כדלמרן לעיל אלף אין בהן עינו נפש מפר לכניה הייט קישוט כל הגוף: בין קישוט העצבת: לדיכו דלמרינו: דחיליה או עינו נפש (ה) כו' אלף דכריס שבינו לכניה דהא לא נדרה אלא מאוסו מקוס: פאי: כלומר אכתי מיבעי לן אי מפר לאו: שלא

דלמן מפר אלף מוסו כדריס שבינו לענו: כדרי עינו נפש איט מפר: משו עינ מוסו דכריס שבינו כניס: סיהו מופרין לעלמו כדלמרן לעיל אלף אין בהן עינו נפש מפר לכניה הייט קישוט כל הגוף: בין קישוט העצבת: לדיכו דלמרינו: דחיליה או עינו נפש (ה) כו' אלף דכריס שבינו לכניה דהא לא נדרה אלא מאוסו מקוס: פאי: כלומר אכתי מיבעי לן אי מפר לאו: שלא